

26. Atyját és az anyját

Esküvőre

Soproni János

Soproni János

Atyját és az anyját elhagy-ja az ember, Ra-gasz-ko-dik
asz-szo-nyá-hoz, a-kit az Is-ten ren-delt. Egy test és egy lé-lek
lesz-nek má-tól kezd-ve, Kö-zös te-her, kö-zös ő-röm,
e-gyütt az Úr ke-zé-ben. **Refr.:** Fe-let-te nagy ti-tok ez, az
Ti-tok, de van meg-ol-dás, az
em-ber meg sem ér-ti, Ho-gyan le-het, e-gyál-ta-lán
I-gé-ben ta-lá-lod; Is-ten ma-ga al-kot-ta meg
i-lyen na-gyon sze-ret-ni. egy-kor a há-zas-sá-got.

2. Már az Édenkertben Isten azt is látta,
Az embernek szüksége van egy hozzáillő társra.
Sokkal jobb a dolga kettőnek, mint egynek,
Botlik az egy, a másik segít, egyszerre el nem esnek.

Refr.

3. Jobb kettőnek együtt, kéz a kézben járni,
Akármilyen hideg jöhet, azoknak nem kell fázni.
Ellenállni könnyebb, ellenség ha támad,
Velük az Úr kegyelme van, még a pokol sem árthat.

Refr.